

ВЪРНИ

...БЪЛГАРСКИ ИНФОРМАЦИОНЕН ВЪСТНИК...

Д-р Т. Клисурски

ВАРНА.
Старши лѣкаръ на Вжтрѣшното отдѣление
при Марийн. Държ. Болница.
ПРИЕМА БОЛНИ
Специално вжтрѣшни, дѣтски и нервни болѣсти.
отъ 8—9 и 1—5 сл. об. Мусалата ср. хотелъ Парижъ

НЕ Е ВАЖНО, НО ИНТЕРЕСНО!!!

Г. г. Варненскитѣ граждани ще памѣрятъ най-голямото качество **кардифски** каменни **вжглища** и **коксъ** за отопление въ склада на

ХРИСТО КИРЧЕВЪ
задъ старата болница.

4—10	Кантората	280
Телефони:	Склада до болницата	328
	Склада на пристанището	278

ВАРНЕНСКА ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1829

Гр. Варна, 16-й Ноември 1913 год.
Въ канцеларията на Варненската Окр. Постоянна Комисия е произведе за вторий пѣтъ търгъ съ съкратенъ срокъ на конкуренция на 5-й декември тази година въ 3 часа обѣдъ за отдаването на прѣдприемачъ доставката на жѣ и други прѣдмети нужни за ветеринарнитѣ лечебници Варна и Провадия за прѣзъ 1914 година, съ приблизителна стойностъ 1500 лева.
За правоучастие въ търгътъ се изисква 5% залогъ и менти съгласно чл. 11 отъ закона за общественитѣ прѣдметы.
Поемнитѣ условия могатъ да се прѣгледатъ всѣки при-зень денъ въ канцеларията на Комисията.
ОТЪ КОМИСИЯТА.

ОДАВА СЕ при най-либерални условия СТО-ЛАРСКАТА ФАБРИКА на Юр-данъ Диковъ въ Шуменъ.
За свѣденіе и споразумѣние при-ОЛА ГОРАНОВЪ — Шуменъ. 4—5

аутларско Технич. Лѣсничейство (Варненско).

ОБЯВЛЕНИЕ № 656

Арнауларското Техническо Лѣсничейство обявява на ин-ующитѣ се, че на 25 ноември т. г. отъ 2—4 ч. сл. обѣдъ омѣщеніето на Варнен. Окр. Финансово Управление въ арна ще се произведе новъ търгъ съ съкратенъ срокъ на конкуренция за продажбата на дървената маса отъ цето „Буюклий“ за стопанската 1912—1913 год., въ низ-облената частъ на държавната гора „Генинъ Ага“ съ гранство 550, декара, въ землището на с. Фъндѣклий — леко отъ морския брѣгъ, понеже произведени такъвъ августъ м. г. поради изключителнитѣ условия въ стра-не се утвърди.
Наддаването ще става на **денаръ пространство**. Залогъ астие въ търга се иска 1000 лева.
Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присжтст-денъ и часъ въ канцеларията на Варнен. Районна Гор-екция, а въ дена на търга — въ Вар. Окр. Фин. Управление. ар-Орѣхово, 16 ноември. Отъ Лѣсничейството.

арненска Търговско-Индустриална Камара

Обявление № 1375.

Варненската Търговско-Индустриална Камара обявява на есующитѣ се, че на 16 декември т. г. въ 3 часа слѣдъ въ помѣщеніето на сжщата, ще се произведе **търгъ айна конкуренция** за отдаване на прѣдприемачъ ловър-работитѣ по направата на **зданието за Търговско** **ще въ градъ Варна**.
Приблизителна стойностъ на прѣдприятието е около 00 лева. Залогъ за участие въ търга се иска 5% отъ остъта на прѣдприятието.
Разносимѣ по напечатването **настоящото** сж за смѣт-прѣдприемача върху когото останѣ **настоящото** прѣд-не.
гр. Варна, 12 ноември 1913 г. КАМАРАТА.

Опасенъ въпросъ.

Прѣстжплението има факти-ческа стойностъ и морално зна-чение. Шомъ то е свършенъ фактъ, никакви обстоятелства не могатъ да измѣнятъ пър-вата му страна. Фактътъ се от-нася къмъ миналото, но по-слѣдствията му се носятъ отъ настоящитѣ и бѣдещи време-на, безразлично, скрито ли или явно прѣдъ насъ.

Съвсѣмъ другояче стои съ втората страна — моралната — на извършеното злодѣяние. Тя е такава разтеглива величина, щото придобива толкова фи-зиономии, всрѣдъ колкото ком-бинации отъ обстоятелства я поставишъ. Има обстоятелства, всрѣдъ които най-крупнитѣ и сждбоносни за цѣлъ народъ прѣстжпления се съвършено прикриватъ. Именъ, днесъ бъл-гарския народъ изпитва тази измама. Той днесъ не може да разбере има ли виновници или не за неговото опростаяване.

Кой създаде тази опасна мжгла, всрѣдъ която се скрива най-грознитѣ силуети на раз-бойницитѣ?

Съзнателно или несъзнател-но се тя създаде отъ нѣкого?

На тѣзи въпроси нѣма да от-говоримъ. Ще кажеме само, че отъ тази шашарма иматъ ин-тересъ бившитѣ управници и охотно я поддържатъ за да се реабилитиратъ.

Защо тогава правителствени и оппозиция, виновни и невинни еднакво се надпрѣварватъ да поставятъ всѣкидневно въ свои-тъ журнали въпроса: „Кой е виновника?“ и съ това поддър-жатъ този народенъ хипноти-зъмъ. И то въ момента, когато народната мисль трѣбва да бже най-бистра. Съ това тѣ ста-наха нови виновници прѣдъ отечественитѣ ни и народни ин-тереси.

Тѣ смегчиха народната мѣсть, именно, тогасъ, когато дойде часътъ на отплатата; тѣ они-щожиха справедливата присж-да, която българския народъ трѣбваше да произнесе надъ своитѣ измѣнници въ една най-жестока и категорична форма на 24 т. м. Виновницитѣ ни „кой е виновника“ прѣобър-наха твърдото и ясно убѣжде-ние на гласоподавателя въ пих-тия, годна за използуване отъ народнитѣ прѣлѣстители. Да ка-жешъ въ настоящия моментъ: „кой е виновника?“ значи да дадешъ възможностъ на винов-ницитѣ титани да се скриятъ

задъ мѣничкитѣ букви на това въпросително изречение. Да търсишъ днесъ виновника, това значи, да разколебашъ затвър-дѣлата въра на народа въ ви-новността на бившата коали-ция за опозоряването на бъл-гарщината и разорение на ху-бавото ни отечество. Това зна-чи да кажешъ на българския гражданинъ: не се знае винов-но ли е бившето правителство или не, затова можешъ пакъ да дадешъ довѣрието си нему. А пакъ на тази послѣдната ми-сль се вързва мисльта, че не всѣкога правителството е от-говорно, макаръ то и кожата на народа да одере и я про-даде заедно съ България.

Ето атмосферата, всрѣдъ коя-то нашата преса постави зло-дѣянията на бившитѣ управни-ци и забули истинската имъ физиономия. Ето прахътъ кой-то се хвърли прѣдъ народнитѣ очи за нови нещастия, когато трѣбваше най-много свѣтлина. Отвратителната халюцинация! Разбойника стои съ топли кър-ви по ржцѣтъ си прѣдъ очитѣ на народа, който гори за от-мѣщение, но нищо не вижда прѣдъ себе си. И непрѣменно той ще плати и за тази измама, както хиляди пѣти е плащаль съ какво той ще плаща? Пос-лѣднитѣ сили се прахосаха. Ос-танаха безжизнени меса. А най-послѣ — смъртъ, кости и смъртъ. Страшно и грозно!

Страшно и грозно зеръ. То-гава да махнемъ заблудитѣ, да се върнемъ къмъ трѣзвената мисль за да живѣемъ. Да мах-немъ този опасенъ въпросъ „кой е виновника“, който е билъ най-напрѣдъ и всѣкога отговоръ.

Той бѣше и сега трѣбва да бже такъвъ ясенъ и прави-ленъ отговоръ, какъвто бѣше, когато всички, тукъ и изъ тра-кийскитѣ полета, пышкаха отъ гладъ, студъ и болести.

Въ чии ржцѣ бѣха повѣрени тогава нашитѣ сждбини? Ние знаемъ Оправдаха ли тѣ на-шитѣ усилия и надежди. Не, повече отъ не: тѣ ни вкараха въ неочаквани пропасти. Кой трѣбваше да ни спаси, освѣнъ тѣ? Тамъ между бившитѣ уп-равници е корена на злото. Ний, народната маса, това трѣб-ва да знаемъ, защото на 24-ий правителствата и партиитѣ ще сждимъ ние, а не мѣчнотитѣ.

Да ги осждимъ тогава!

ПЛѢННИЦИТѢ ВЪ ВАРНА.

М-ръ прѣдседателъ между плѣнницитѣ. Посѣщеніето на Ца-рицата. Членовѣтъ на Културното Дружество.

Вчера пристигнаха и остана-литѣ плѣнници, които бѣха за-държани въ Гърция. Слѣдъ пристигането имъ, Културното Национално Дружество бѣ отредило една комисия, която да нареди посрѣщането на тия нещастници, които сж грозно малтретирани отъ нашитѣ вра-гове гърци. Отъ името на това Дружество, вчера бѣ раздадено на всѣки плѣнникъ помощи, цигари, напитки, закуски и др. необходими на първо време нѣща за тия нещастници.

М-ръ прѣдседателъ Д-ръ Ра-дославовъ между тѣхъ.

Вчера въ 12½ часа, г-нъ ми-нистра посѣти плѣнницитѣ съ които по отдѣлно на групи бѣ сѣдва съ всички.

Оплакванията на плѣнницитѣ.

Една група, която наскоро бѣ сгруппирана отъ страна на плѣнницитѣ и избрала свой прѣдставител, който прѣдста-витель мл. подофицеръ родомъ отъ гр. Панагюрище отъ 22-й пѣши полкъ, каза на министра между другото и слѣдния ист-ински фактъ:

Г-нъ министре, знайте, че между насъ тукъ сега се на-миратъ български войници гър-ци, които бѣха по-жестоки и отъ гърцкитѣ спрѣмо плѣнни-цитѣ, когато ние бѣхме тамъ, тѣ упжтваха, каза войника на министра, гърцитѣ и посочва-ха кой отъ насъ трѣбва да из-чезне.

Тѣ бѣха обрели на много наши войници български часов-ницитѣ, други сжпоцѣннрости и паритѣ и едва тукъ повър-наха часовницитѣ на нѣкои войници, а паритѣ казаха че похарчили и че слѣдъ като бж-датъ освободени ще имъ ги повърнатъ.

За българоубицеца.

Другъ единъ войникъ въ присжтствието на двама члено-ве отъ Културното Нацио-нално Дружество, запиталъ тия хора и съ съзли на очи раз-прави за варварството за което ние вече станахме от-зивъ прѣди нѣколко броя на гърцкия поданикъ живущъ въ Варна, Календжиолу, който е извършилъ много грозни прѣст-жпления надъ българскитѣ войници.

Тоя войникъ е отъ 27-ий че-пински полкъ, родомъ отъ ед-но село отъ Пазаржишко, на име Г. Гориновъ.

Факти позорни а по-позорни за насъ които свободно живѣ-емъ тукъ и търпимъ убийци надъ българитѣ въ тая толе-рантна свободна България.

Благодарностъ къмъ министра.

Друга една група благодари на г-на министръ прѣдседателя отъ името на плѣнницитѣ, чрѣзъ него на военния и всички ми-нистри за изпратената военна комисия която е спасила живо-та на много тѣхни другари кой-то отъ гладъ и лоша храна сѣ-ща да измратъ, а днесъ тѣ се върнаха живи и здрави наново въ България. Слѣдъ идването на комисията и застѣпничест-вото на българското правитѣл-ство бѣхме почнали да получа-ваме храна по-добра и подпо-могнати парично отъ сжщата комисия, която ни набавяше по-добра храна, много наши другари, както казахъ, дължатъ животътъ си на тая похвална мѣрка.

Царицата и плѣнницитѣ.

Въ 2 часа слѣдъ обѣдъ ца-рицата придружена отъ своята свита, посѣти бълг. плѣнници. Тя бѣсѣдва съ нѣкои войници насърдила е героитѣ, изтъкна-ла е дѣйността на правителст-вото и грижата на българския народъ за тѣхната тежка сждба. Тя напълно сподѣля тѣжата на нашиятъ плѣнникъ съ кото-то нашитѣ врагове се отнесо-ха не като съ военно-плѣнници а като убийци. Бълг. народъ цѣни високо вашата заслуга и съ нашитѣ старания ще напра-вимъ всичко да спасимъ всички заболѣли наши другари отъ тежкото иго.

Царицата, слѣдъ като изказа своитѣ съболѣзнования и прѣ-стоя нѣколко часа между тѣхъ, имъ благодари за всичко направено за майка България и напусна плѣнницитѣ съ доб-ри впечатления които тѣ извлѣ-коха отъ присжтствието на ца-рицата между тѣхъ въ нѣ-колко часа.

Мѣрките спрѣмо плѣнницитѣ.

Карантинния лѣкаръ, Д-р Докторовъ докладва съ пис

менъ докладъ на г-на м-ра, и въ заключение не, г-нъ Докторовъ който полага всички за взетият карантиния мърки, докладва, че това което зависи от санитарната власт ще бжде извършена не по късно отъ 2 дни и че плъницитъ ще бжде датъ освободени.

Радостта между плъницитъ.

Когато плъницитъ разбраха, че санитарната власт нѣма основание да ги държи по-вече, и че сж взети мърки за най-много 2 дни да бждат извършени всички формалности да бждат пуснати да си отидатъ, обзе ги неопишуема радостъ.

Продаватъ се

шестдесетъ (60) нови разни бомби отъ 300 до 500 кгр. едната. Споразумѣние: Яни Д. Паскалевъ ул. Ботева 8 линия № 13 Варна. 1—3

ГОСПОЖИЦА търси мѣсто кантора като касиерка или писарка споразумѣние редакцията.

Дава се подъ наемъ

отъ 1 януари 1914 год. горенъ етажъ, 5 стаи, салонъ, кухня тераса, 2 чешми, пералня и баня при Л. Розенбергъ дантистъ. 1-3

ВАРНЕНСКО ИНДУСТРИАЛНО Д-СТВО „СИЛА“ — ВАРНА.

РАВНОСМѢТКА.

Отъ 1-ий юлий 1912 г. до 30 юний 1913 година.

АКТИВЪ

ПАСИВЪ

1	Мелница	1159761	63	1	Капиталъ	600000	
2	Стока	1461812	82		Заложенъ фон. за увѣктив. и постр. и машини	28244-10	
3	Магериали	98859	85	2	Фон. дово	13184-99	
4	Инструменти	4027	14		Кредитори	3333428	72
5	Мебели	27130	20		Аванси	402	50
6	Дѣлж. и кред. отъ воен. и сѣло л. 1101145-41	1228969	20	3	Гаранции	20000	
7	Вжтрѣшни прѣд-ставители	90291	—	6	Тантиеми	4566	45
8	Кореспонденти	9823	35	7	Дивиденди неиз-платени	210	
9	Каса	25221	72	8	Дивиденди за раздаване	42000	
10	Депозити (въ Банката и Митницата)	39501	—				
11	Застраховка за 1914 год.	10638	85				
12	Общи разноси за 1914 год.	7000	—				
		4163036	76			4163036	76

СМѢТКА

ПЕЧАЛБИ И ЗАГУБИ

Нѣмъ 30 юний 1913 г.

ДА ДАВА	ДА ЗЕМА
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19
20	20
21	21
22	22
23	23
24	24
25	25
26	26
27	27
28	28
29	29
30	30
31	31
32	32
33	33
34	34
35	35
36	36
37	37
38	38
39	39
40	40
41	41
42	42
43	43
44	44
45	45
46	46
47	47
48	48
49	49
50	50
51	51
52	52
53	53
54	54
55	55
56	56
57	57
58	58
59	59
60	60
61	61
62	62
63	63
64	64
65	65
66	66
67	67
68	68
69	69
70	70
71	71
72	72
73	73
74	74
75	75
76	76
77	77
78	78
79	79
80	80
81	81
82	82
83	83
84	84
85	85
86	86
87	87
88	88
89	89
90	90
91	91
92	92
93	93
94	94
95	95
96	96
97	97
98	98
99	99
100	100

ДОКЛАДЪ

отъ Провѣрителния съвѣтъ на Варненското Индустриално Дружество „СИЛА“ — Варна.

До Господа Акционеритъ на сжщото Дружество въ редовното му годишно акционерно събрание.

Господа Акционери,

Съгласно чл. 202 отъ Търговския Законъ, като Ви явяваме, че горнитъ „Балансъ“ и „Смѣтка“, за печалби и загуби за 1912 — 1913 операционна година сж точно извлечени отъ книгитъ на Дружеството, молимъ да ги подобрите и освободите отъ отговорността на Управителния Съвѣтъ за дѣйстви-ята му за сжщата операционна година.

гр. Варна. 14 ноември 1913 година.

Провѣрителенъ съвѣтъ: Г. Янговски, Н. Лавчиевъ и К. Стояновъ.

Продава се кжща

масивна на ул. „Съборна“ двуетажна съ два дюгана и 7 стаи, кухня, пералня и двѣ тавански стаи. Съ застроено и незастроено мѣсто 500 кв. м. Споразумѣние А. Петровъ, IV уч. ул. „Ив. Асѣнъ“ № 6.

8—1—10

МИТИНГЪ ПРОТИВЪ ГЪРЦИ И СЪРБИ

Звѣрства и жестокости. — Рѣчитъ на ораторитъ. — Грамадния митингъ. — Вълненитъ на народа. Народъ иска отмъщение. Резолюцията. Апела къмъ цивилизована Европа.

Онзи день бѣ свиканъ митингъ на площада „Независимостъ“ кждѣто народа за мигъ се струпа като единъ. Всички съ сълзи на очи и тъжна душа чакаха да чуятъ думитъ на ораторитъ. Българскиятъ народъ показа че той не може да не държи смѣтка и да забрави че ония съ които България се бори 35 г. за освобождението на тѣхнитъ братя и обединението на всички българи се освободиха отъ силата на бѣлг. оржжие отъ петвѣковното иго, но тѣ останяха сега въ ржцѣтъ на ония наши варвари съюзници сѣрби и гърци които не оставиха нищо неразплакано въ тая нещастна братска земя — Македония. Всички като единъ се явиха вчера да подкрѣпятъ новата народна борба и гласъ на протестъ прѣдъ цивилизования свѣтъ че бѣлг. народъ държи смѣтка за всичко вършено надъ македонскитъ ни братя. Съ това народа още доказа че той никога не е мислилъ и не мисли да се откаже отъ българска Македония.

Тамъ живѣятъ българи и завѣта не нашитъ поколѣния и бждащитъ борци ще бжде:

Освобождението на своитъ братя отъ новото православно и мржсно иго.

Митинга се откри отъ г-на кмета, прѣдседателъ на Културното Национално Д-во. Прѣвъ взема думата г-нъ Ал. Дяковичъ, който произнесе слѣдната рѣчь:

Мои драги съграждани,

Обхванато отъ глубока все-народна тѣга, българското гражданство — винаги отзивчиво спрѣмо сждбинитъ на угнетениятъ братя, — пропусна до днесъ да изпълни дългѣтъ си и да изкаже своето възмущение спрѣмо звѣроподобнитъ сѣсѣди гърци и сѣрби заради изстѣпленията, що вършатъ въ заграбенитъ български страни. Но това не значи, че българинътъ въ свободното си отечество е прѣстаналъ да сподѣля тѣгитъ на брата си, изпадналъ въ тежки неволи подъ огненъ режимъ на чудовищни нации! Нека враговетъ запомнятъ, че никога, никога българското гражданство нѣма да прѣстане да мисли, да чувствува, да диша, да живѣе за благо, за освобождението на милитъ, хубави, драги краища, откъснати и заграбени отъ нашето отечество. Нека враговетъ да не забравятъ, че българскиятъ народъ неизмѣнно бди за народнитъ идеали и когато удари дванадесетиятъ часъ той ще знае отъ своето мълчание и отъ дълготрайното свое търпение да създаде стихия, о която ще се разбиятъ коварството и вѣроломството на враговетъ и тѣхнитъ разбойнически съюзи.

Никакви звѣрства, никакви злодѣйства на кръвоочинитъ сѣсѣди спрѣмо нашитъ братя не могатъ да отклонятъ българина отъ неговия устрѣмъ за цѣлокупното народно обединение. Закаленъ въ борбитъ си вѣковни за правда и свобода, българскиятъ народъ ще знае да се въоръжи съ желѣзно търпение, за да дочака свещенния часъ за нови подвизи, за нова слава.

Грозното положение, въ което сега прѣдъ насъ се вѣстватъ плъницитъ — мъченици, е още едно живо доказателство, че нашитъ сѣсѣди сж все такива, каквито отъ вѣкове сж били сирѣчь мрѣсни, отвратителни, безподобни орди... да, именно орди, а не народи; орди отъ разбойници и пирати — servi и graeci, както ги наричатъ рим-

лянитъ, като отбѣлзватъ чрѣзъ тѣзи названия всичко, рабско, низко, ратайско, влѣчугарско, всичко алчно, коварно — недостойно за човѣкъ. Ето това сж тѣ двѣтъ мрѣсни пасмини, които се сближиха да ограбятъ българския народъ.

Това сближение, обаче, не е отъ вчера само, както погрѣшно може да се мисли. То се проявява вече въ стари врѣмена, но окончателно се затвърдило въ гнхсавитъ имъ души вече въ врѣме на Берлинския конгресъ, гдѣто Санъ-Стефанска България, създадена съ сжщи братски жертви, бѣ подложена отъ враговетъ на заколение. Вечъ тогава тѣзи двѣ пасмини проявиха солидарно толкози злоба и завистъ спрѣмо българитъ и прѣдяха такива чудовищни претенции, че дадоха основание на единъ отъ прѣдставителитъ на Европа, великъ държавникъ и заклѣтъ врагъ на славянството, вече тогава да каже, че Македония остава за бждаще гробница на българския народъ...

И кой можеше тогава да помисли, че ще дойде день, ще настанатъ събития, за да оправдаятъ едно толкози грозно прокобяване...

Повече отъ 35 години българскиятъ народъ води безспирно борба неравна свѣрховѣшка, съпроводена съ безбройни скѣпни жертви за просвѣта, за духовна и политическа прокуда на оная страна, която винаги е била и вѣчно ще прѣбжде люлка на българското възраждане, сѣрце и душа на българската народност. Повече отъ 35 години майка България праща въ безконечни редици най-отличнитъ свои синове въ огненна борба за избавление на угнетения братъ. И когато българинътъ, слѣдъ побѣди славни, разгърна обятия, за да прѣгъне милъ братъ, отъ вѣковно робство освободенъ, той биде изненаданъ отъ коварство и злоба, посрѣщнатъ съ огънь и мечъ отъ вѣроломни съюзници... И ето прѣдъ българина ратникъ зина грозно, покѣрти телно, ужасно зрѣлище: хубава, красна Македония бѣ прѣдадена, на варварскитъ наши сѣсѣди на плѣнъ и пожаръ; цѣла Македония, рай, на Европа въ пламъци и скоро всички колиби, села, паланки и богати, хубави градове се прѣвърнаха въ пепелища, пушекитъ отъ които прѣмрѣжи слънцето и небесата, димѣтъ отъ които метна плътно було върху свѣтлината на европейската цивилизация...

Кичести градини, гори ниви и ливади росни потънаха обогрени въ кръвта на хиляди избити невинни българи: черкови, училищни дворове и мегдани се покриха съ повалени трупове на жени, дѣца и немошни старци, обезобраzeni, съ избодени очи, изрѣзани уши и носове или съвършено обезглавени, трудни майки съ процѣпени утроби и малки рожби на колѣнабучени... воплитъ на тѣзи страдалци, писъкътъ на жени, дѣца и старци и сега изпълнятъ просторитъ на заграбената, дивна, райска българска родина... проплака камъкъ и дърво, пропища дѣте въ майчина, утроба! Пъкълътъ съ всичкитъ му ужасии, както се очертава въ въображението на народитъ, Адѣтъ на Данте Алигиери блѣднѣятъ прѣдъ чудовищнитъ изстѣпления, що се вършатъ въ дѣното на този адъ, обогрени въ кръвта на невинно избити българи и изпълнени отъ злорадство, пируватъ, юдинско

хоро играятъ нашитъ вѣрни съюзници и тѣхнитъ сподвижници...

Но това, което е най-телно за насъ което прѣсе вледенява сѣрце и човѣка, то е че зрители чудовища, зрители нѣмъдушенъ е — Цивилизована Европа! Сгърнала ржцѣ въ олимпийско спокойствие па застанала на страни и слуша всички тѣзи у съвършено безучастна

Какъ! безучастна ли азъ? О, не! Европа, въ врѣме, когато българскиятъ народъ, окръженъ отъ вси страни съ врагове разбойници, води неравна сжщенна борба за избавление угнетениятъ, въ това врѣме Европа изигра ролята на на мрѣсния, най-отвратителния типъ въ историята на човѣчеството — хуманна Европа, християнска Европа, Европа културата и цивилизацията, брата, Европа се продаде тридесетъ сребреника... Европа която продиктува лондонския договоръ, не се погнуси да поеме сега зацапанъ отъ Турция, да заличи оная страна гдѣто бѣ начертана свободата на многострадалнитъ наши братя и на сжщата тая страна съ кръвта на разбойническо умъртвенитъ българи, Европа безкористна Европа не се погнуси да запише за себе си похвърленитъ отъ Турция башиши...

Европа днесъ обладава кого — Анадолъ за кого — Сир за кого — Арабия, за когото мения и много други бакши а българския народъ, поробенъ на Голгота, разпнатъ на кръстъ.

Позоръ за XX вѣкъ.

Но нека Европа не забравя нека враговетъ да запомнятъ че въ лицето на българския народъ поругана е свещенна правда, разпната е на кръжчезарната свобода. А прѣдъ, свободата никога не уратъ — тѣ сж безсмъртни и дойде день да заговорятъ съ всичкото свое величие. Враговетъ на България тогава всѣкакви тѣмни разбойнически съюзи ще се разбиятъ и изчезнатъ както изчезнуватъ та прѣдъ свѣтлината...

Но сега тукъ, мои братя прѣдъ тѣзи Голгота, прѣдъ този кръстъ и на разпнатъ правда, прѣдъ духоветъ на гиналитъ страдалци ние — сѣветъ на свободното отечество нека дадемъ кловта и да че ще бдимъ неизмѣнно не сжжа за сждбинитъ на народнитъ идеали; нека се обречемъ, въоръжени съ търпение и ние ще подготвяваме нашитъ дѣца, нашитъ поколѣния чрѣзъ просвѣта и култура се проникнатъ отъ нево отъ тегилата на нашитъ бени братя и ще ги напреда бждатъ готови за дѣсетия часъ на нашия устационаленъ. Нека тукъ сѣсѣдитъ ни звѣрски погубятъ наши братя, прѣдъ ве на измѣненитъ наши сѣсѣници да изкажемъ нашето мушение, нашето дълбоко зрѣние спрѣмо звѣроподобни сѣрби и гърци.

Долу тия разбойници

Нека да напомнимъ на вѣтното обществено мнѣние Европа и на неподкупната сж тѣхнитъ дългъ спрѣмо цивилизацията, нека да имъ вимъ, че е врѣме вече (Слѣдва на VI-та стр.)

Политическа рѣчь на М-ръ президента Д-ръ В. Радославовъ въ Варна.

Събитията. Нашествието на ромжнитѣ. Окупацията на Варна. Падането на Даневия кабинетъ. Управлението на Либералитѣ. Букурещкиятъ миръ и Цариградския договоръ. Изборитѣ. Нови заеми. Нѣма нова война. Изплащане реквизицията.

(При визитането си въ салона г. Радославовъ бѣ посрѣщанъ съ бурни ржкоплѣскания и ура).

Историята слѣдъ освобождението на България.

Господа варнен. граждани,

При днешното положение, което разбира най-добър българскиятъ народъ, намъ твърдѣ малко остава да се явимъ прѣдъ него и да му дадемъ обяснение по положението. Защото такива работи, такива дѣла ставаха, които засѣгнаха и най-послѣдната колиба въ България. Радостни сжъ събитията, които прѣживѣвъ наше отечество, особено въ деня, когато по управлението днешното правителство, на чело на което се намирамъ азъ: Народътъ възникъ отъ блѣскания успѣхъ на неговото юнашко войнство, зачуди свѣта съ своя боевъ устрѣмъ. Намирахме се почти неустѣпно прѣдъ единъ край съ всѣмъ противоположенъ прѣдъ една пропасть: неочаквайа отъ никого въ България. До когато българското юржие се кичеше, само съ лаври, ония, които бѣха поставени на чело на управлението, не можах да запазятъ тѣзи лаври и за нещастие на всички грижи и на всички успѣхи, почти неочаквано се намѣрихме надвѣсна на една грозна пропасть. Не само ние, които стоимъ отвѣтъ и чакахме края на успѣшната борба на бойното поле, но и ония които водѣха самата тази борба, уплашени отъ моменталния обратъ на политиката и на българската дипломация, видѣха прѣдъ себе си нѣщо необикновено, което никой отъ тѣхъ не бѣше очаквалъ. Получената слава, успѣхитъ на бойнитѣ полета не сжъ достатъчни за да дадѣтъ очакваното. Има една по-друга гигантска работа, това бѣ българската политика, политиката на българската дипломация. Не сжъ виновни щабовѣтъ на армията, генералитѣ, отговорни сжъ лицата, които на зелената маса бѣха поставени на чело на управлението и които трѣбваше да знаятъ, защо се води една война и да прѣдвидятъ какъвъ трѣбва да бѣде крайния резултатъ отъ голѣмото крѣвополитие.

Военната слава въ другитѣ народи е сапазвана, изключително отъ дипломатията. Мнозина ще си припомнятъ, а и ония които сжъ чели знаятъ, че руско-турската война въ много отношения не даде очаквания резултатъ, не че въ войната рускиятъ генерали при Плевенъ и Шипка не дадоха блѣскави побѣди, не, а защото руската дипломатия въ Берлинъ бѣше принудена да направи такива отстъпки, което възбуди руското общество и за което търсѣха отговорнитѣ лица. Но тогава се касаеше за работи, които сжъ вѣнъ отъ руската империя, за народи отъ балканитѣ, между които бѣхме и ние българитѣ. Отъ тази война, източната война, до освобождението на България не бѣхме и ние благодарни, защото въ Санъ-Стефано, въ прѣдварителния договоръ се направиха измѣнения и по кѣсно споредъ берлинския конгресъ освободенитѣ земи се раздѣлиха на нѣколко (петъ) части, като на южна България се даде едно автономно управление, васално на турския султанъ и която се управляваше отъ е-

динъ губернаторъ. Споредъ картата покрай другитѣ разкъсвания и една частъ отъ нашата Добруджа се даде тогава на нашитѣ любезни приятели ромжнитѣ. Българскиятъ народъ не бѣше благодаренъ, но българската интелигенция не забрави, че рано или късно, ней прѣдстои да обсъди това рѣшение на берлинския конгресъ. И не слѣдъ дълго врѣме, господа, ние видѣхме, че нашитѣ приятели, нашитѣ съмишленици, които бѣха останали въ автономна Румелия, източна Румелия, прогласиха слѣдъ нѣколко години съединението си съ Княжество България и гр. Варна е честитъ, че тогава прѣбиваваше случайно туку българскиятъ князь, който се съгласи да приеме прогласеното обединение на източна Румелия. Но това не бѣше достатъчно, българскиятъ народъ не бѣше приготвилъ и военно, всички отидоха къмъ тракийската граница. Тогава се запечата единъ актъ на обединението на българската нация. Но не бѣ само българскиятъ гражданинъ, който бѣше готовъ съ крѣвта си да запечата това съединение. Българската дипломатия работи много дѣятелно тогава. Менъ ми сжъ извѣстни, всички перипетии, защото имахъ честта да стана членъ въ кабинета на г. Каравелова. И тогава, както и сега, нашитѣ съсѣди поискаха, подъ прѣлогъ на равновѣсие да осуетятъ съединението. Този съсѣдъ бѣше Сърбия, която за да попрѣчи на съединението хайдушки нападна нашето отечество, но нашитѣ юнаци се прѣхвърлиха отъ Тракия къмъ сръбската граница и при Сливница геройски защитиха народното дѣло. Не бѣше достатъчно на крѣвта, която се бѣше пролѣла тамъ, защото много отъ великитѣ сили поискаха да върнатъ прѣдишното управление, като признаятъ нашиятъ князь на южна България, съ условие да се повърнатъ всички княжа, съ които се управляваше Румелия. Обаче благодарение на дипломатията, осидиха нашитѣ искания нѣкои велики сили, между които влизатъ и такива, които сжъ наши благодѣтели. Застѣпиха се нѣкои за нашата кауза и трѣбваше да се извърши съединението, макаръ и съ малки уговорки да се остави пакъ старото управление на Румелия. Знае се, обаче, че съ наши съдѣйствия, съ една срѣчностъ и бързина министерството на правосъдието, измѣни законитѣ тамъ и направи едно съвършено дѣло въ това отношение. Показахме, че ние сме рѣшени и на други жертви и че никога нѣма да дадемъ частъ отъ тѣлото на българина. Ако споменавамъ това, то е, че не е достатъчно само крѣвополитието, а се изисква и една политика, обмислена, за да се спечели спечеленото на бойното поле. И когато миналата есенъ наше правителство обяви въ народното събрание, че сжъествува вече единъ балкански съюзъ, че работата е обмислена, че за македонския братъ сжъ взети всички мѣрки за освобождението му, че народния идеалъ ще се осъществи — въ камарата съ аklамация приехме това и изгласиха на по-

Балканския съюзъ.

Азъ първи взехъ думата, като подчертахъ това народно дѣло, този актъ на висша дипломатия на българското коалиционно правителство, споменахъ, че сжъ взети всички мѣрки да се осъществи това, защото 4 държави прѣдставятъ една голѣма сила, не само военна, но и дипломатически подготвена. Не вмѣсто 10 министри сега ще дѣйствуватъ четирисетъ и не се съмнявамъ, че 40 души министри ще осъществятъ безъ друго народнитѣ идеали. И като изхождахъ отъ тази точка, заявихъ отъ страна на групата, която прѣдставлявамъ въ камарата, че ние до край ще подържаме тѣхната политика, защото ласкаехме се да върваме, че тѣ сжъ прѣдприели едно велико дѣло.

Войната

Прѣзъ всичката война, когато българското оръжие печелѣше, ние бѣхме въ първитѣ редовѣ на тѣзи, които ликуваха. Въ първитѣ бойни редици вървѣха и нашитѣ съмишленици съ пълно съзнание и мнозина отъ тѣхъ пожертвуваха крѣвта си за осъществяването на общия български идеалъ. Това ни прѣвѣше особено удоволствие; защото хората отъ редовѣтъ на нашата политическа партия, нито единъ отъ тѣхъ не дезертира отъ бойното поле. Не искамъ да осъждамъ другитѣ, защото цѣлия бѣли арски народъ бѣше на, кракъ и всички се възхищавахме, че България става велика, че България става обединена. И когато видѣхме едно тъмно облаче на политическия небосклонъ на България, напомнихъ на правителството да има особено внимание къмъ това. И въ камарата слѣдъ люлебургазскитѣ побѣди, отъ страна на моята група, азъ посочихъ на едно опасно положение, че нашитѣ съсѣди ромжни не се споменаватъ въ тронното слово; какви сжъ ни отношенията съ тази държава въ тронната рѣчь не се каза нищо. И когато ние печеляхме лаври, какъвъ езикъ ромжнитѣ държаха въ свойтѣ вѣстници, какъ се тѣ гаврѣха, съ българина и го карикатурѣха! Българското правителство не обясни какви ни сжъ отношенията съ тѣхъ. За турцитѣ не говоряхъ, защото съ тѣхъ бѣхме въ война. За гърцитѣ и сѣрбитѣ не говоряхме сжъ, защото съ тѣхъ бѣхме съюзници. И за нещастие, колко е била умѣстна тая загадка, която азъ направихъ. Защото задъ насъ имащъ единъ комплотъ политически. Въ всичко туй никакви дати не играятъ тука нѣкаква роль. Отговорността за извършеното до послѣдната катастрофа пада изключително на тѣзи, които България е поставила на чело на своето управление (ржкоплѣскания). Затова има отговорностъ. Прѣди години дирѣха, че министръ Радославовъ далъ за една телеграма 5 лева и не далъ паритѣ отъ джоба си и заради това да бѣде даденъ подъ сждъ. При нещастieto, при пропастьта, въ която се видѣ цѣлиятъ български народъ и правителство и опозиция, ние трѣбва да диримъ и посочимъ отговорността тамъ и да не сме толкозъ подли да казваме, че сѣрбитѣ били прави, че българския Държавенъ Глава билъ

кривъ. Това е една голѣма подлостъ... (ржкоплѣскания) Азъ мисля, че за доброто и злото трѣбва да бждемъ ясни. Когато се кичѣхме съ лаври при Люле-Бургазъ, Лозенгрѣдъ и Чаталджа, когато нашитѣ войски влизаха въ Одринъ, Солунъ, Кавала отъ Бѣло и Мраморно море до Черно, тогава се гордѣхме и съ прѣнебрѣжение се отнасяхме къмъ българскитѣ опозиционни шефове. Когато изгубихме всичко благодарение на лошата българска политика, на лошата дипломатия, тогава отъ за са да, казвамъ ни направи насъ виновни и това е прѣстѣпно, неприлично на едни, които сжъ ни управлявали страната, които сжъ вземали лавритѣ, когато се намѣрихме въ нещастие да държатъ другитѣ отговорни. Ето защо азъ заявяхъ прѣдъ българскиятъ народъ, че отговорни личности сжъ тѣзи, които водѣха политиката. Когато има отговорностъ трѣбва да се отговаря прѣдъ отечеството. Ако тѣ сжъ прави нека дойдатъ съ болшинството въ камарата и нека управляватъ отъ ново. (ржкоплѣскания и гласове вѣрно)... Господа, азъ се очудвамъ, какъ нашия българинъ се осмѣлява, слѣдъ нещастията, които прѣтърпѣхме да търсятъ отговорностъ у насъ. Единъ шефъ на една партия каза: „позоренъ букурещки актъ, позорна война дава още по позоренъ цариградски договоръ и тѣ не сжъ достойни да водятъ днешната политика.“ Чудно! Въ тѣхната камара, дѣто тѣ бѣха болшинство, азъ заявихъ, че тѣ трѣбва да забравятъ за моментъ нашитѣ партийни интереси, да погледнемъ ясно на злото, да намѣримъ лѣкъ на това зло, да се изцѣрятъ народнитѣ рани и да не се разкѣрватъ повече.

Какъ поехме властта.

Когато на 4 юлий имахъ честта да бжда поканенъ да съставя министерството, азъ намѣрихъ една печална картина. България я нѣмаше. И азъ не се спрѣхъ ни минута, и съ сѣдзи на очитѣ си и съ болка на сърцето си, казахъ: „нека послужи на отечеството още една минута за да опитамъ дали тази нещастна земя, която е загубена вече може да се спаси“ и безъ никакви колебания приехъ поканата да съставя кабинета и да вземамъ мѣрки, за да спасимъ онова, което оставаше да се спаси. И когато нашата армия, юнашката армия бѣше отишла да се бие съ нашитѣ доверачни съюзници, сега врагове изъ македонскитѣ полета, дошелъ единъ да казва задъ тази армия при празни казарми, дѣто само сѣлскитѣ кучета бѣха останали, които най-много си бѣха изтеглили... (ржкоплѣскания). Но когато на 4 вечерята пожелахъ да видя каква е картината въ министерството на военнитѣ работи, намѣрихъ купъ телеграми, видѣхъ че всички бѣха некродози: турцитѣ идатъ, ромжнитѣ идатъ, видѣхъ ги прѣзъ нощта на Елисейна, Враждебна и т. н. — Какво ще направимъ? Да имъ дамъ помощъ не може. Да изпратишъ стражари, тѣ сжъ на бойното поле; останали сме съ едни послѣдни опълченци, които цѣла година пазятъ желѣзници, казарми, плѣнници, които бѣха съ столѣи. Отъ дѣ да имъ намѣря помощъ. Прѣдставете си

каква е била нашата скръбъ. Да плачатъ българитѣ, да искатъ помощъ и да не можешъ да имъ дадешъ (слаби ржкоплѣскания). Нека всѣки потърси тѣзи телеграми и, ако намѣри обвинение противъ менъ, азъ приемамъ да отговарямъ прѣдъ българскиятъ народъ. Но тѣзи телеграми казваха: „по скоро.“ Господа варненски граждани, на 5 дадохъ да се печата указа и сжщия денъ получихъ отъ Варна телеграма, съ която ми се съобщаваше, че Варна била прогласена за частъ отъ Ромжнското Кралство съ манифести и на общината се вѣяло ромжнското знаме! Какви мжки изпитахъ тогава! Войска нѣма, нѣколко души стражари съ градския началникъ, комуто било прѣдписано отъ по рано да посрѣща гости, бѣха останали въ Варна. Ромжнитѣ додоха обаче, скоро получихме телеграма, че сжъ избѣгали. Защото ние не бѣхме въ състояние да ги изгонимъ, нито тѣ бѣха въ състояние да навлѣзатъ. Това се дължи на политиката на българското правителство (бурни ржкоплѣскания). Единъ телефонъ се движеше отъ Орхание до Враждебна, който бѣше задигнатъ отъ едно отдѣление, 100 души млади наши войници, които като виждатъ, че ромжнскитѣ войници приближаватъ, взематъ телефона, излизатъ отъ града и ми съобщаватъ хубавитѣ новини: „ромжнската кавалерия дойде.“ Какво да правя? Кажете, господа, какво да правя? Стотина души да се биятъ съ една 6 корпусна армия. Молятъ ме раненитѣ войници да станатъ ли и тѣ жертва. Чакайте, имъ казвамъ азъ, ние ще Ви спасимъ. Този злокобенъ телефонъ още пише въ ушитѣ ми. Между това, нашиятъ телефонъ отиваше вече по другитѣ правителства. Той вървѣше само по една линия, защото отъ всички страни бѣхме затворени. Намъ не ни оставаше друго освѣнъ да се обѣрнемъ съ топлитѣ си молитви къмъ великитѣ сили чрѣзъ едно дипломатическо агентство, за да ни помогнатъ. Новото правителство бѣше послушано. Съ насъ бѣха рѣшили да влѣзатъ въ сношение. Ние печеляхме по този начинъ врѣме, всѣки часъ за насъ бѣше много. Съ молба прокарахме нѣколко телеграми и ние можахме да докажемъ на свѣта, че новото правителство е отъ народа, не съ авантюри но че желае да се тури край на крѣвополитието, защото многобройни жертви отидоха напразно. Можахме веднага да пратимъ наши комисари въ Нишъ и да попитаме сѣрби и гърци какво желаятъ. Бихме се заедно, разности правихме заедно, имахме единъ таенъ договоръ, по който трѣбваше да се съобразяватъ, най-послѣ каква е тази работа, защо става това? И когато се споразумѣвахме въ Нишъ ние издѣйствувахме да прѣнесемъ прѣговоритѣ въ Букурещъ, дѣто можахме отчасти да запазимъ честта и достолѣпнието на нашия народъ (ржкоплѣскания). Никаква илюзия! Днесъ ние виждаме нови патриоти, обаче, тогава малко бѣха тѣзи, които се загрижиха за тази работа (ржкоплѣскания). Казвамъ, че достолѣпнието и честта на нашата армия се спаси, защото ко-

гато турците напредваха в Тракия, също и романиите, нашата войска се намираще в едно критическо положение. Прѣсичането на линията София-Пазар-Варна, Бургас — Пловдив и Бургаската линия оказва голямо влияние. Храна не можеше да се набави за 100,000 души, а на бойното поле имаше толкова войска. Нашата славна армия трѣбваше да капитулира и нашето оръжие да се прѣнесе прѣз Дунава отъ хора недостойни. И за съжаление е че съ много малка помощ отъ нѣм. бѣхме останали, защото хората ни заведѣха пакъ и ние се бѣхме малко възгордѣли. Господа, името българско въ цѣлия свѣтъ бѣше извѣстно. Въ най цивилизовани държави, на всѣкъ модѣ бѣха български. Азъ имамъ случай да се убѣдя, че ако него врѣме двама души български войници отидѣха въ нѣкоя европейска столица и прѣдставяха „по 5 на поукъ“, щѣха да се върнатъ съ милиони. По „по 5 на поукъ“ не е загинало. Българското сѣрце, българската мощ още съществуватъ. (Ржкоплѣскание). При първѣтъ успѣхи починаха да си създаватъ планове за Солун и др., къдѣ ще построятъ желѣзници, портове и всичко това караше нашѣтъ съюзници да не върватъ на насъ и да мислятъ, че ние имаме задни мисли. Това е една грѣшка на нашѣтъ управници. И за това нѣмъ ни бѣше мѣчно, че въ Букурещъ не ни дали Македония. Или подните, или въ София. Ако не подните въ недѣли, въ понеделникъ нашѣтъ войски сж въ София. Азъ искамъ да зная кои сж по курякини, които водѣха политиката прѣди насъ, или ние. Мнозина дѣтени се намѣриха тогава и казаха: „добрѣ, че не дадохте и България“. Държи ли се войската да мръзне при Буларъ въ студъ и калъ. Земе-те единъ желѣзенъ човѣкъ и той ще пострада. Дръжте ги въ нецѣлостъ, мизерия и вие искате отъ тѣхъ да издържатъ до край. Направи нашия войникъ това, което никой не е направилъ до сега въ Европа. Наполеоновѣтъ войници измръзнаха изъ Русия. Но трѣбваше да запазимъ нашѣтъ войници, ето защо приехме прѣдложението съ една резерва, че договора ще се ревизира. Намирамъ се сега много шефове на партията, на които произхождението не зная и които казватъ, че нѣмало резерва, че правителството лжело. Ние ли ще лжемъ. Никога не сме лъгали прѣдъ българския народъ. Въ договора има изрично казано, че той ще се ревизира, че Австро-Унгария не принава въ такъвъ видъ договора. Русия също искала ревизия на Кавала, но въ сѣщото врѣме казватъ на Майореску: „я кажи, че въ понеделникъ сте въ София“. Тази ревизия наше правителство счита че за нераздѣлна частъ на Букурещкия договоръ и ще остане на младежѣтъ да завършатъ започнатото дѣло (ржкоплѣскание). Недоволенъ сж отъ цариградския договоръ, защо?, защото не взели Одринъ, Лозенградъ, Димотика. Че елате да си го вземемъ. Не можемъ, защото нито врѣме бѣше, нито нашата дипломатия бѣше направила нѣщо, за да си го вземемъ. Въ Англия бѣше казано ние признаваме Еносъ — Мидия. Ние сме изпродили тѣзи мѣста. Турцигъ казватъ, че тѣзи мѣста сж тѣхни. Още не е уреденъ и нѣма даговоръ, ние се си го вземемъ. Ако можите отнемете ни го. Ако бѣхъ войникъ щѣхъ да кажа друго, но не искамъ, защото азъ се покланямъ прѣдъ жертвѣтъ и

похвалявамъ юначеството на българския войникъ. Война на изтокъ, война на западъ, война на югъ и то война съ реквизиции. Въ Цариградъ знаеха много добри положения и тамъ не можеше да дадатъ тѣзи мѣста на България, защото тѣ сж кавалери и признаха, че сж били отъ нашата войска и че трѣбваше да отстъпятъ (ржкоплѣскание). Това е честъ на българската дипломатия и ако нашѣтъ потомци, нашата интелигенция работи разумно, ако българската младежъ върви по стѣпките на дѣда си Радославовъ, отново България ще стане велика (ржкоплѣскание). Така, че цариградския договоръ е единъ договоръ, който извади южна България отъ грозния я пожаръ. Който е билъ то врѣме въ южна България, той е свидѣтель, какъ населението се беспокоеше и ний не бѣхме въ състояние да го спремъ. Европейската дипломатия, каза че сме вървели добрѣ и че трѣбвало да бѣдемъ скромни. Но има хора, които казватъ, че не сме направили нищо. Вѣхъ желалъ, щото тѣзи хора въ такива врѣмена да не бѣгатъ отъ управлението. Въ цариградския договоръ нѣма единъ тѣ рговски договоръ, който донася и голяма облага на българскѣтъ търговци, защото съ Турция за напредъ нѣмаме сѣтки. Нашѣтъ събратъ останаха подъ другъ режимъ, християнски режимъ, по грозенъ отъ първия. Въ търговско отношение ползѣтъ ще бѣдатъ на она страна, която е по интелигентна. Единъ приятелъ струва повече отколкото трима като нашѣтъ дончерици съюзници, защото този съюзѣтъ бѣше направенъ ние да се биемъ, а тѣ наготово да взематъ земя, на която и не сж се надѣвали (ржкоплѣскание). Господа, нашата платформа е извѣстна. Извѣстна е и декларацията, която прочетохъ въ София. Да повторимъ е извѣстно. Ще спомѣна, че вътрѣшно ние дадохме миръ и спокойствие на страната. Ний изпратихме войницѣтъ при тѣхнѣтъ близки. Тѣ сами могатъ да оцѣнятъ. Дадохме спокойствие въ страната и искамъ да се повтарятъ пакъ прѣдшнѣтъ търговски отношения. Ние се мѣчимъ да се заплатятъ и реквизиционнѣтъ разписки, този вътрѣшенъ заемъ даденъ на държавата. Нѣкои ни укоряватъ, че сме искали да сключимъ заемъ. Този заемъ не е за насъ, не влиза той въ нашѣтъ джобове. Той е за българския народъ. И защо се радватъ, че не сме могли да зайлатимъ реквизицията на българския народъ? Това сж сжщѣтъ злокобници, които прѣдложа отечеството и днесъ, когато имъ дадохме много голяма свобода не мѣкватъ (ржкоплѣскание). Реквизициѣтъ ще бѣдатъ платени. Правителството никога не мисли да турне рѣка на тѣзи разписки. Тѣ сж единъ видъ полици, облигации които могатъ да се приематъ като дългъ спрѣмо държавата. Нѣкои казватъ, че това сж залгалки. Залгалки ли? щомъ признаваме тѣхнѣтъ разписки, показва, че това е благородно нѣщо. Никога не сме заявявали че нѣмало да платимъ реквизицията. Това е една проста агитация, която не заслужава внимание. Огносно заема ще ви кажа, че ние искамъ и трѣбваше да се сключи заема. А България има по-голямъ кредитъ отъ колкото Сърбия и Гърция слѣдъ всички нещастия, които ни сполѣзиха (ржкоплѣскание). Но ние нѣма да сключимъ този заемъ, когато нѣмаме задъ насъ едно болшинство въ народното събрание. Можехме ли да прѣдложимъ въ прѣдш-

ната камара подобно нѣщо?

Още отъ вратата щѣха да ни кажатъ „долу“. Прѣди всичко намъ ни е нужно да имаме поддрѣпката народна, да ни поддрѣпва народното събрание, а това става чрѣзъ гласуване за наши прѣдставители. Явява се единъ простъ човѣкъ въ банката и иска да изтегли пари. Ще събера свѣдѣния, ще прѣвѣря кредитъ ви, казва чиновника и тогава ще ви дамъ. Слѣдъ като направи това, той ще му каже „заповѣдайте“. Така сжщо е и съ държавитѣ. Азъ заявявамъ, че българското правителство е въ споразумѣние за заемъ и ако народното събрание го одобри, ще го сключимъ.

Азъ чухъ че обвиняватъ правителството че то щѣло на пролѣтъ най-късно да обявява война. Казватъ го ония, които знаятъ, че ние сме, които сключихме мирѣтъ. Тѣ сж войнственни, казватъ тѣ, защото когато бѣха и опозиция искаха война. Господа тази агитация е много проста и не знаемъ дали могатъ да агитиратъ по този начинъ нашѣтъ противници трѣбваше да знаемъ положението въ страната. Вѣрно е, че ние мислимъ да не оставяме българската казарма празна, че не искамъ българския войникъ да отива боѣ на бойното поле. Вѣрно е, че ние не искамъ хиляди народъ да чака на студа безъ храна. Защото нашия принципъ при това положение: „готови се за война за да имашъ дългъ миръ“ (ржкоплѣскание). Ний видѣхте какво значение има силата оръжията. На боестанигъ никога не нападатъ птицигъ, ако има поставено плашило. Така и нашѣтъ врагове знаятъ че, тукъ има едно плашило, че нашѣтъ казарми сж пълни и заради това си налѣгатъ парцалитѣ (ржкоплѣскание). Това е политиката на днешното правителство, което иска миръ, а не война. Това сж клюки на несериозни хора. Ние не можемъ да оставимъ българския народъ безъ оръжие. Това би било едно прѣстѣпление. Нашата работа е да погледнемъ какво има останало кое е здраво и кое развалено и да бѣдемъ готови на всѣки случай. За насъ не се интересуватъ само българскѣтъ граждани. За насъ се интересуватъ и всѣчки държави, прѣдимно и нашѣтъ съсѣди. Отъ 4 юлий до сега ние показвахме съ спокойствието си, съ мъдростта си, съ благоразумието си, че владѣемъ положението си. Доказвахме че ние сме хора достойни и грижливи, защото извършихме въ едно бурно врѣме единъ изборъ при пълна свобода. Ний ще очудимъ всѣки, ако на 24 ноември извършимъ единъ изборъ и дадемъ болшинство прѣдставители, които прѣдставляватъ истинската българска нация (ржкоплѣскание). Още повече, че новѣтъ изборни закони се приспособяватъ за прѣвъ пѣтъ. Ние имаме сега 12 колегии, а не 80 както по-рано. Това е съцѣлъ да съберемъ нѣколко околии на едно да имъ посочимъ една листа съгласно избирателнигъ закони и да гласуватъ съотвѣтно съ нея. Ако дадѣтъ болшинство гласове, това е повече отъ единъ политически атестагъ за зрѣлостта на българския народъ. Слѣдъ многото накрѣпяване на народния животъ икономично и пр. единъ изборъ, както азъ прѣдполагамъ чешедѣ при абсолютна свобода и въ резултатъ за българския народъ ние още единъ пѣтъ ще спечелимъ слава както при Буларъ, Люле-Бургасъ... (ржкоплѣскание). Когато резултатѣтъ отъ кръвопролитията неможеше да се запазятъ то из-

борнитѣ резултати ще се запазятъ, защото има хора, на които дѣлата говорятъ повече, отколкото краснорѣчието (бурни ржкоплѣскания). Въ менъ говори сѣрдцето и азъ нѣмамъ способностъ да изразя прѣдъ васъ. Не се подавайте на външни влияния. агитации, защото противницигъ сж много, а истинскѣтъ приятели сме ние (ржкоплѣскание), защото при единъ успѣхъ рискува отечеството да загине, а (ржкоплѣскание, вѣрно) България безъ държавенъ строй и безъ династия ще загине. Внимавайте, че днешнитѣ избори сж за изпитания на нашата зрѣлостъ и патриотизмъ. Желая успѣхъ на тукашнитѣ граждани. успѣхъ на нашата листа.

Ето вий виждате ромжиската граница отъ тукъ. Вий нѣма да гласувате за тѣзи, които докараха ромжнитѣ у Варна. (бурни ржкоплѣскания).

Азъ съмъ гражданинъ и другъ пѣтъ съмъ ималъ честѣта да имамъ мандата на тукашнитѣ граждани. Когато на 5 юлий ми се донесе телеграмата че на общината се развѣва чуждо знаме, азъ почувствувахъ такава скръбъ каквато и вие. Когато отидохте дома си за да донесете пушкитѣ си на единъ комендантъ, който даже не е достоенъ да влѣзе въ града, азъ изпитвахъ ужасни мѣки. Само името, че Даневъ не е вече начело на управлението, че сж други, внесе вече другъ

курсъ на политиката; трѣбваше да дадемъ гласа си и да подкрѣпимъ новото правителство по отношение на външната политика, финанситѣ, добротѣтъ съсѣдски условия. Второто условие е че ние искамъ да запазимъ задъ себе си една подпора, за да бѣдемъ силни въ нещастни случаи, защото апетитѣтъ на нашѣтъ съюзници сж изострени и ако взѣхъ Балчикъ, Тутраканъ, Добричъ, Силистра, тѣ ще поискатъ да взематъ и Варна. Съ вашата поддрѣжка, патриотизмъ, когато ще дадете на 24-ий гласа си, може би ще запазимъ това, което е било запазено до сега. Това сжщото имамъ честѣта да кажа и на други граждани, както съ декларацията си, по случай приближаването на изборитѣ; това ще го кажа и на друго мѣсто и на цѣлия български народъ, защото винаги азъ съмъ се надѣвалъ, че ние не сме изгубени. Въ България нашѣтъ потомци, интелигенцията които знаятъ много добрѣ настоящето и които сж съврѣменници на това ще съумѣятъ да избератъ истинския пѣтъ по който трѣбваше да върви България.

Позволете ми да кажа да живѣе България, да живѣе либералната партия. Бурни ржкоплѣскания и вико-кове „Ура“. Живѣйте!

(Стенографирааъ :

Г. А. Георгиевъ — Пшкя)

Русофилското събрание.

Присѣтствието на руския консулъ. Рѣчѣта на прѣседателя на Прогресивно-Либералната партия.

На 14 вечерѣта Прогр.-Либералната партия свика политическо събрание, на което говори г. Ал. Василиевъ върху прѣдстоящитѣ избори и Прогр. Либералната партия. Г-нъ Василиевъ, въ вътрѣшната политика на неговата партия не направи никакво обширно изложение, напротивъ по външната политика на бивш. правителство той е билъ по обширенъ. Въ това събрание той говори и дѣйствително съ-голяма ловкостъ хитростъ г-нъ Василиевъ изтъкна положението на България и прѣтърпѣната катастрофа отъ бившитѣ управници.

Русофоби — Австрофили.

По въпроса, каква трѣбваше да бѣде политиката на България, и съ-кого трѣбваше да върви външната политика г. Василиевъ наблѣгна на това, че външната политика на България не трѣбваше да бѣде нито крайно русофилска — нито крайно австрофилска.

България трѣбваше да води прѣди всичко своя българска политика.

Б. Р. Думитѣ на г. Василиева, казани по горѣ бѣха цѣлъ обвинителенъ актъ противъ неговия шефъ и бивше-то управление, отъ народняци и цанковисти които бѣха прѣдали всѣцѣло не само политиката на България въ ржцѣтъ на Русия, но и вървѣха по пѣтътъ и свѣтътъ на оная крайна русофилска политика която ни докара до днешния погромъ.

Е добрѣ, тогава съ какво се явяватъ вие и агитаторитѣ между тоя народъ, когато сами признавате, че една отъ двѣтъ политики, крайно русофилска каквато водѣхте или австрофилска сж протавъ интереситѣ на царство България и тоя народъ!

Присѣтствието на руския консулъ.

За очудване бѣ, че прѣдставителя на Велика Русия въ града ни присѣтствува на това

събрание. Това голяма демагогия и гавра съ тоя нещастенъ народъ, това ще каже, че прѣдставителитѣ на Русия официално и мѣшатъ въ най-свещеното право на българския народъ.

Ето какъ си служатъ нашѣтъ русофили и какъ тѣ агитиратъ и искатъ да заблуждаватъ българския народъ.

Какво чакаше консула.

Споредъ нѣкои увѣрения, консултѣ е останалъ въпрѣки това, че неговото присѣтствие заедно съ своя секретаръ, бѣше чисто агитационно срдѣство между прѣдстоящитѣ избиратели. Или той е билъ повиканъ да види какъ рѣшитѣ на закрито въ полза на Русия се посрѣщатъ съ бурни акламации. Друга версия говори, че въ присѣтствието си, руския консулъ, е очаквалъ да се каже нѣщо и отъ устата на г-нъ Василиевъ противъ Австрия и Царъ Фердинанда.

Събуждайте се!

Български избиратели! Събуждайте се, вие виждате какъ провокациѣтъ се промѣкватъ и тамъ дѣто бѣ трѣбвало да се счунатъ краката на ония които правятъ политика съ днешното положение на нещастна България.

Ние подозираме още че присѣтствието на тая официална личностъ е било като демонстрация противъ днешнитѣ управници и чрѣзъ това Русия да засвидѣтелствува обичѣта си къмъ русофилскѣтъ партии но не вече като управници на тоя народъ, защото когато тѣ управляваха и съ съзиди на очі се обръщаха къмъ тая Велика Сила, тѣ доведоха България до днешния погромъ и въ най-тежкото врѣме отговори на шефа и прѣдставителя на Русия и на сжщата партия въ България, Дръ Даневъ: *Пържесте се въ собственото си масло*.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Публикацията на тайния договор наново повдигна въпроса въ европейския печат. Всички се мъчат да открият кой прѣдаде тоя договор въ ржцѣтѣ на в. „Матенъ.“ Въ Виена се мисли, че това направи руската дипломация, която тъкмо въ денѣтъ когато царь Фердинандъ се мъчи да направи нѣщо за да измѣни положението на България и по поводъ всичкитѣ негови старания прѣдъ австрийската дипломация за явна подкрѣпа въ полза на България руската дипломация чрѣзъ тоя договоръ провокира Австрия за да парализира дѣйността на царь Фердинанда.

Турското правителство не признава ромжнски паспорти и тѣхни книжа на параходи които идатъ отъ Балчикъ и Каварна съ патентъ Кралство Ромжния. Турскитѣ офиц. власти сж върнали такива параходи, тъй като не било посочено въ патента, че тѣ идатъ отъ Балчикъ и Каварна, т. е. отъ окупираниѣ земи отъ Ромжния. Властитѣ сж повърнали тия параходи и послѣднитѣ отидоха въ Кюстенджа отъ дѣто се снабдиха съ нови патенти и слѣдъ това бѣха допустнати да разтоварятъ въ Цариградското пристанище.

Ромжнското правителство наново е взело рѣшението да затвори всички училища въ придобититѣ отъ тѣхъ земи въ Добруджа. Тѣ сж съобщили на всички наши учители, че училищата се затварятъ до второ разпорѣждане.

Прѣдставители на чуждитѣ банки сж пристигнали вече въ София за водене прѣговори за сключване на новия заемъ. Споредъ свѣдѣния отъ правителственъ източникъ г-нъ Тончевъ ги е поканилъ да проучатъ финансовото положение на страната, въпрѣки това че тѣ сж изказали желание още при неговото прѣбиване въ странство да водятъ прѣговори по новия заемъ който България ще сключи въ началото на 1914 год.

Ромжнската зелена книга дава видъ на всички събития отъ началото на първата война до края на Букурещкия миръ. Споредъ нея бившето наше правителство като че ли умишлено е искало погрома на България, който и стана. Споредъ сжщата книга Ромжния е молила бълг. управници за приятелско разбиране, но млчанието и надмѣнността подъ свѣтитѣ на Русия, бившитѣ управници на чело съ Д-ръ Даневъ допринесоха погрома на България.

РУСИЯ — НЕПРИЯТЕЛЪТЪ

нѣщо които не знаехме и не искахме да знаемъ.

Въ бр. 7222 на в. „Ноевъ Винарь Журналъ“ срѣщаме слѣдната статия отъ която правимъ нѣкои извадки.

Ний не знаехме нищо за тайната конвенция между Сърбия и България, споредъ която Царь Фердинандъ се задължава да изпрати срѣщу насъ 200 хил. души, ний сжщо така не знаехме, че Русия е замѣсена въ тая конвенция не като държава на която може да се довърши а като военна сила, която сжщо така бѣ насочена противъ Австро-Унгария и бѣ готова да потегли срѣщу монархията. Не знаехме ли ний това, или просто не искахме да го знаемъ? Графъ Берхтолдъ увѣряваше, че отношенията съ Русия, респективно държането на послѣдната спрямо Австро-Унгария, сж били най-приятелски и коректни прѣзъ цѣлото продължение на балканската война. Това слѣпо заблуждение ли е или тукъ се води политика, политика по методата на птицата страусъ, която заравя главата си въ пѣсѣка за да не гледа опасността, като мисли че и сама тя не ще бжде забѣлъзана?

Обаче най-сѣтне всичко това има край.

Русия отблъсна протегнатата ръка на Австро-Унгария и се изправи насрѣща ни като неприятелъ.

Ний не искаме да даваме уроци на г-на Графъ Берхтолдъ, но считаме за свой дългъ да накараме цѣлата австрийска преса да привикне да гледа злото направо въ очитѣ, което зло може да се посрѣдне само съ увѣреностъ и присѣствие на духа.

Опасността сега иде отъ Русия, която се прояви като

наша неприятелка и затова всички увѣрения на г-на министъра на външнитѣ дѣла ще възбудятъ само смѣхъ и не ще помогнатъ нищо.

Обаче не само конвенцията между Русия, България, Сърбия и Черна-Гора показва защо Австро-Унгария трѣбва да се опасява отъ руския царь „митворителъ“, отъ този Николай II, когото историята ще хули тъй както. Ивана Грозний, не само конвенцията — но и единъ другъ епизодъ който причини по-голяма тежестъ на Австро-Унгария отколкото на самата Русия.

А Графъ Берхтолдъ увѣрява че ако Русия насѣква срѣщу насъ балканскитѣ държави, ако сама се изпрѣчи срѣщу насъ като неприятелъ — то всичко това е пакъ коректно държане. Ний не знаемъ какъ той мисли да осигури монархията отъ този неприятелъ. Съ политиката на птицата Страусъ и съ всѣкидневни лъжи навѣрно не ще отиде за дълго.

Комплотъ противъ Краля.

АТИНА, 21 ноем. Нѣкои отъ вѣстникитѣ говорятъ, че има заговоръ за атентатъ противъ Кралъ Константина, който съ своитѣ дѣла е изложилъ морално Гърция. Полицията била открила съзаклятничитѣ които съ анонимно писмо го наричали и убиецъ на своя баща. Вѣстникитѣ които съобщаватъ това сж конфискувани.

Рекламирайте чрѣзъ Н. Варненски

Детронацията

на Царь Фердинандъ.

Москва, 21 ноем. в. „Руское Слово“ като говори за детронацията на Царь Фердинандъ споредъ една телеграфна кореспонденция отъ София, казва:

Детронацията на Царь Фердинандъ по настояването на австрийската дипломация ще стане слѣдъ изборитѣ отъ който царь Фердинандъ най-много се е болялъ. Кореспонденцията на края завършва, че цѣлиятъ шумъ по тоя въпросъ изглежда да е създаденъ отъ заинтересована страна. Народътъ много трѣзвено гледа на положението на работитѣ и спокойно посрѣща послѣдния погромъ. Народъ съ неокачествими добри качества.

„Курьер де ла Сера“: Шумътъ повдигнатъ около короната на царь Фердинандъ е свършено неоснователенъ. Тоя шумъ се инспирира отъ заинтересованитѣ източници противъ царь Фердинандъ. Българскитѣ политически мжземислятъ че тази инспирация е пожелание на руския царски дворъ кждѣто се стараятъ да създадатъ бунтъ и революция въ България. Това се поддържа почти отъ цѣлия руски печатъ съ свършено малки изключения.

„Таймс“: Около короната на царь Фердинандъ се пише много, но бълг. общество свършено спокойно и съ довѣрие гледа къмъ своя царь. Българскитѣ народъ е убѣденъ че царь Фердинандъ съ днешната си политика ще изведе бълг. народъ на спасителния брѣгъ. Тази инспирация е желание на външна дипломация, но не и на български държавни управници.

„Дейли-Нюз“: Царь Фердинандъ се върна въ България, но той не се проявява никакъ. Положението му е критично и той счита, че е неминуемо неговото детронироване въ полза на принцъ Борисъ.

Днешнитѣ свѣтници се стараятъ да убѣдятъ Царь Фердинандъ, че народа не е изгубилъ довѣрието въ своя господарь, но при все това прѣдстоящитѣ избори ще рѣшатъ по-нататъшното становище на Царя по тоя въпросъ. Детронацията се счита неминуема, ако Царь Фердинандъ не успѣе да създаде ревизията, макаръ, тя да не даде никакви придобивки за Царството.

Тайниятъ

договоръ — кой го откри.

СОФИЯ, 21 ноем. Единъ бившъ м-ръ отъ Даневия кабинетъ съобщава на кореспондента на „Пестеръ Лойдъ“ че сжществуватъ само три копия отъ сръбско-българскитѣ договоръ и всичкитѣ три сж написани отъ Гешева. Едното копие е у Царь Фердинанда — второто у кралъ Петръ а третото било занесено отъ Д-ръ Данева на царь Николая и прѣдадено нему въ Ливадия на 3 апр. 1912 година.

Знае се, че софийския дворецъ не е строилъ това. Съмнѣнието пада върху бѣлградския дворъ.

ФАКТИ

отъ зелената книга.

София, 21 ноемрий.

При прѣглеждане на документитѣ публикувани въ зелената книга на ромжнско-правителство, правятъ впечатление слѣднитѣ факти:

1) На 6 априлъ, Пашичъ прѣдложилъ на Ромжния сключването на отбранителенъ съюзъ противъ България. Ромжния е отхвърлил тоя прѣдложение на Сърбия както и на направеното отъ Гърция съ сжщата цѣль.

2) На 19 юний Пашичъ съобщилъ: „Надѣвамъ се че нѣма да се споразумѣете съ България“.

3) На 4 юлий руското правителство прѣдложило на Ромжния линията Тутраканъ — Добричъ — Балчикъ.

4) На 10 юлий турския пълномощенъ министъръ въ Букурещъ, Риза бей, направилъ постѣпки за да участвува и Турция въ Букурещката конференция, Майореску обаче отхвърлил тоя прѣдложение.

5) На 12 юлий Ромжния настоявала въ Бѣлградъ за едно фактическо примирие. Отъ доклада на Майореску до кралъ Каролъ се вижда че Ромжния се оплаква на Русия и Австро-Унгария че Генадиевъ въ своята телеграма дава по малко отъ това което Сазоновъ прѣдлага отъ името на България. Турция се закъпва на Гърция.

Букурещъ, 21 ноември. Телеграфиратъ отъ Цариградъ: Колкото и турското правителство да прикрива своитѣ агресивни намѣрения спрямо Гърция, туркашнитѣ дипломатически кръгове и въ близки до Портата лица открито говорятъ, че Турция въ началото на мѣцъ февруари ще прѣдизвика Гърция за новъ воененъ конфликтъ. Вѣстникитѣ сж пълни съ ожесточение противъ жестокоститѣ на гърцитѣ спрямо мюсюлманитѣ въ завзетитѣ области.

В-къ „Жьонъ-Тюркъ“ пише: Българинътъ може да приеме сръбско или гръцко въоръжение, но мюсюлманина не може да стори това. Нека Гърция държи смѣтка за тероритѣ и насилията, които върши надъ мюсюлманското население.

Цариградъ, 21 ноември. Кореспондента на в. „Трибуна“ съобщава: Между великитѣ сили се водятъ прѣговори за прѣнасянето на посланишката конференция въ Цариградъ, за да се разрѣши въпроса за егейскитѣ острови. Цариградското обществено мнѣние е убѣдено, че ако въпроситѣ се поставятъ на дневенъ редъ, мжно ще се избѣгнатъ конфликтитѣ, които заплашватъ европ. миръ.

Русия и изборитѣ.

Петербургъ, 21 ноември. Тукъшнитѣ вѣстници ежедневно коментиратъ прѣдстоящитѣ избори въ България. „Рус. гласъ“ пише че днешното правителство има симпатитѣ на бълг. народъ, че то ще спечели голѣмо болшинство. Противъ партията на Д-ръ Данева и Гешева казва на края вѣстника има голѣмо недоволство и недовѣрие на бълг. народъ. И тия сж най-слабитѣ противници Борбата се води между правителството и крайно лѣвитѣ партии.

ЗАСЛУГИТЪ.

На Директора на Параход. Д-во.

Въ миналия брой ние вече съобщихме за рѣшението да се отпусне, като възнаграждение оная сума която вече бѣ получена отъ сѣмейството на директора на Параходното Д-во г-нъ Тодоръ Каракашевъ, като възнаграждение за заслугата къмъ сжщото Д-во. Срамно, нали за това взехте г-нъ Каракашева отъ поддиректоръ на Бѣлг. Д. Желѣзници, който получаваше заплата като такъвъ отъ около 500 лв., а му дадохте вие въ Парах. Д-во, като директоръ и народникъ 1500 лв. мѣсечно за да работи за това Д-во и да принесе полза на акционеритѣ, за да се даде възможностъ на единъ вашъ съпартизанинъ да получи тройна заплата и нѣщо повече, но да работи и принесе заслуга на това Д-во. Та нима вис, почит. управит. свѣтъ, вѣнъ отъ това рѣшихте да правите и благодарения и да раздавате милостини, ами и не мислите ли че вие правите прѣстѣпление като давате тая сума, тъй като тя не излиза само отъ джеба на акционеритѣ а 50% излиза и отъ държавната хазна. Нима вие не виждате, че правите прѣстѣпление като по единъ модеренъ начинъ давате възможностъ на едно лице което получаваше тройна заплата, като запасенъ офицеръ въ редоветѣ на армията и членъ на главната квартира, който си получаваше редовно заплатата като бѣлг. офицеръ въ троенъ размѣръ, и по тоя околненъ начинъ му дадете възможностъ да получи отъ двѣ мѣста заплата. Ние ще чакаме да видимъ по тоя въпросъ становището и на м-ра на финанситѣ, който ако се солидаризира съ управит. свѣтъ, ще направи второ нарушение и безаконие и ще наруши оная наредба, която той издаде при обявяване на войната.

Изявлението на Талаатъ бей.

Цариградъ, 21 XI. В. „Жьонъ Тюркъ“ пише: Талаатъ бей направи слѣдното изявление: Що се отнася до външната политика, нашето държане е ясно. Съ България сме добри, сега нѣмаме споръ и мотиви за распри. Въ Турция останали много малко българи. Единъ съюзъ между насъ и България е ненуженъ тъй като интереситѣ ни сж общи.

Прѣбиванието на Савовъ въ Турция се оправдаваше съ споразумѣнието което трѣбваше да се постигне съ окупирането на западна Тракия.

На Ромжния азъ съмъ приятелъ, тя трѣбва да бжде и въ добри отношения съ България.

Савовъ награденъ.

София, 22 ноември. Вчера въ 6 часа Чарътъ прие на ауденция генералъ Савовъ когото награди по случай сключването на мира съ голѣмия кръстъ „Св. Александъръ съ мечове“.

Сражението при Крушево.

На 3 того до с. Журченъ при мѣстността „Полови ниви“ войводата Ванчо Жонето е билъ обстрѣлянъ отъ единъ отрядъ редовна сръбска войска и четници. Слѣдъ двучасово сражение войводата сполучилъ да избѣга като оставилъ тежко наранения четникъ Сандо въ плѣнъ. Сърбитѣ иматъ 3 убити и 5 ранени.

На 8 т. м. сутринята въпросния Жонето отново открилъ огънь и отново избѣгалъ като убилъ единъ сръбски войникъ.

да възпрат ржката на злоде-
еце и да заговорят за защита
на поруганата правда. — Нека
да призовемъ всички българ-
и отъ всички краища да се спо-
таят и да се присъединятъ къмъ
насъ за обща борба срѣщу вра-
говетъ. А нашето правителство
да поканимъ да се застъпи съ
всички срѣдства държавни за
правдинитъ на нашитъ съна-
родници въ заробенитъ части
отъ нашата родина!

Нека високо да заговоримъ
за да види всѣки и да чуе, че
българския народъ не е трупъ
бездушень, че България не е
сломена, че тя живѣе и ще жи-
вѣе бодра, силна, мощна за
страхъ на враговетъ и за обе-
динение на цѣлокупния българ-
ски народъ.

Да живѣе цѣлокупна Бълга-
рия, ура!

Втори взе думата г-нъ Вл.
Кусевъ който слѣдъ като из-
тъкна повода който прѣдизви-
ка митинга, съ пристигането
на плѣнниците отъ Гърция въ
свършено окаяно време, звѣр-
ски измѣчвани, като напоми-
нуващо на историческата за под-
лостъга, коварството и измѣна-
та на гърци и сѣрби и слѣдъ
като изнесе какъ сж гледали
древнитъ римляни на гърцитъ,
на които не сж давали никак-
на вѣра, направи сравнение съ
моралнитъ и физическото досто-
инство въ днешно време, гър-
ци и сѣрби отъ една страна и
българитъ отъ друга, изтъкна
че въ войната съ турцитъ, до-
каго българитъ честно и ло-
ялно сж изпълнявали поетигъ
си задължения, сражавали се
геройски и печелили блѣсковитъ
побѣди, пазили сж общитъ при-
добивки, гърцитъ и сѣрбитъ
сж гледали и мислили какъ да
имъ измѣнятъ и ги ограбятъ.

Сетивъ въ съюзнишката вой-
на сж призовали на помощъ
всички наши врагове и сж си
служили съ всички простени и
непростени срѣдства за да ги
унищожатъ и ограбятъ.

При все това, българина не
е билъ, а е ограбенъ, благода-
рение подлостъта на всички пе-
гови събѣди.

Бити сж наистина, но старци-
тъ, женитъ и дѣцата, бити сж
раненитъ и плѣненитъ.

Бити сж моралнитъ и най-
отлични качества на българина
като сж възтържествували под-
лостъта, вѣроломността и из-
мѣната — качества присъщи на
враговетъ ни.

Сетивъ, г-нъ Кусевъ изтъкна
жестокоститъ имъ, изтрѣбле-
нието на българитъ въ Маке-
дония, закриването на черкви-
тъ и училища български тамъ,
изгонване на владителитъ, све-
щенитъ и учителитъ унищо-
женето на всичко българско.
Г-нъ Вл. Кусевъ свърши съ
апелъ да се протестира най-
энергично срѣщу грѣцкитъ и
сѣрбски варварства и жестоко-
сти, да се взематъ отъ прави-
телството всички мѣрки за прѣ-
крятване имъ и да чакатъ
идването на по-свѣтли дни, ко-
гато се обедини цѣлия българ-
ски народъ въ едно цѣло, да
се даде черковни и училищни
правдини за сънароднитъ ни
въ заграбенитъ отъ враговетъ
ни наши земи.

Трети взема думата г-нъ Н.
Почовъ, на когото тукъ по-
долу даваме рѣчьта:

Г-да граждани,

Четири мѣсеца вече какъ ко-
варнитъ наши съюзници — сѣр-
би и гърци — ни клѣветятъ
прѣдъ европейското обществ-
но мнѣние, като ни приписватъ
най-чудовищни, най-варварски
истжпления; чрѣзъ тия клѣве-
ти тѣ сполучиха да въоръжатъ
противъ насъ цѣлия европей-
ски печатъ, цѣлото европейско
обществ. мнѣние и то вече не
еднократно ни прикова на по-
зорния стѣлбъ, като ни нарече
„варвари на балканския полу-

островъ“ и като изостави на-
шитъ сънародници въ Маке-
дония на произволъта на на-
шитъ клѣветници. Последнитъ
още продължаватъ да ни клѣ-
ветятъ и прѣзъ всичкото врѣ-
ме непрѣкъснато унищожаватъ
въ Македония всичко българ-
ско: — и църкви, и училища,
и говоръ и книги и всичко що
напомня за нашето единство съ
македонскитъ българи и за на-
шата българска, мощъ. А ние
още се питаемъ, трѣбва ли да
издигнемъ гласъ на протестъ!
Идете погледнете вчера прис-
тигналитъ тукъ послѣдна пар-
тида отъ Гърция плѣнници, за
да видите какъ гърцитъ сж ги
третирали; вслушайте се въ
онова що тѣ ще Ви разправятъ,
и ще Ви настрѣхнатъ коситъ
отъ жестокоститъ на които на-
шитъ плѣнници сж били под-
ложени. Вие ще чуете какъ тѣ
сж били немилостиво захвърле-
ни на произволъ въ единъ ост-
ровъ, на открито, съвсѣмъ безъ
покривъ, безъ облѣкло, безъ
завивки и безъ храна. Мнози-
на отъ тѣхъ не сж могли да
понесатъ жестоцитъ дневни го-
рещини и суровитъ пошни сту-
дове, гладътъ и варварскитъ
изтезания, мнозина отъ тѣхъ
сж погинали; мнозина били
хвърлени жестоко отъ парахо-
да въ морето, мнозина били
набучвани на щикове за нищо
и никакво; гаврили сж се на-
шитъ бивши съюзници съ на-
шитъ войници най-унизително:
Карали сж ги за едно
коматче хлѣбъ да имъ играятъ
ржченица, да се търкалятъ
прѣзъ глава; хвърляли сж имъ
отъ извѣстно разстояние комат-
чета хлѣбъ, не за да ги нахра-
пятъ, а за да видятъ доколко
гладния човѣкъ прилича на псе!
Колко немилостиво гърцитъ сж
се отнасяли къмъ българитъ
плѣнници вие ще разберете отъ
това, че отъ пристигналитъ
вчера такива въ Варна, поло-
вината едва се държатъ на
краката си отъ слабостъ, а чет-
въртината сж били изнесени отъ
парахода на носилка; голѣма
часть отъ тѣхъ сж вече въ Ва-
ренската болница, а всички безъ
изключение сж съ изхабено
здравие. Идете, вижте ги и не
ще можите да задържите съл-
зитъ си.

Но всички тия жестокости,
господа граждани, не сж инци-
денти отъ войната, както нѣ-
кои биха помислили. Инцидентъ
е да бжде убитъ хванатия съ
оръжие въ ржка противникъ
още когато бжде хванатъ, за-
щото въ врѣме на война жесто-
коститъ сж неминуеми; но да
убивашъ плѣнницитъ слѣдъ
като тѣ сж обезоръжени, слѣдъ
като сж извадени отъ бойното
поле; нѣщо по-вече: слѣдъ ка-
то сж минали подъ твоето покрови-
телство и сж оставени по обича-
и, по хуманостъ и по меж-
дународни правила на тво-
ето гостопримство и да се
гавришъ съ тѣхъ защото сж
достойно защищавали отечес-
твото това е нѣщо по-вече отъ
„инцидентно варварство“. Нѣ
жестокости сж вършени не са-
мо спрѣмо плѣнницитъ: всичко
българско въ Македония е под-
ложено на същъ и прѣслѣждане.
Всѣки който не се откаже отъ
българската си националностъ,
отъ българската рѣчь, отъ бъл-
гарскитъ училища и църкви —
всѣки такъвъ е осъденъ да за-
гине. Масата убийства, затва-
рания, и масата бѣжанци е
краснорѣчиво доказателство! И
това „инцидентъ“ ли е?

Не, г-да граждани, нашитъ
бивши съюзници планомѣрно,
системно водятъ война противъ
всичко българско въ Македо-
ния. Войната противъ българ-
ската войска свършиха, тѣ ве-
че заграбиха земята ни. Но то-
ва ги недоволява, защото Ма-
кедония, ако и подъ тѣхъ на
власть, тя си остава по народ-

ностъ все българска! А бъл-
гарска Македония е крѣпостъта
на българщината. За да се сма-
же окончателно България, грѣб-
ва не само да и се отнеме Ма-
кедония, а и да се смаже въ
нея българщината. Иего зашъ
Гърци и Сѣрби продължаватъ
да воюватъ — вече противъ
българизмътъ въ Македония!
Не, господа, това не сж инци-
денти. Гърцитъ сж били въ
старата наша история и прѣзъ
врѣме на робството ни подъ
Турция и слѣдъ това до пос-
лѣдната война врагове на бъл-
гари. и не ще бждатъ никогави
гови приятели. И ние се вър-
нахме отъ бойното поле, и ние
имахме причини да бждемъ по-
вече възбудени противъ живу-
щитъ у насъ гърци, но на ко-
го отъ тѣхъ е причинено най-
малкото зло?

Да издигнемъ, г-да граж-
дани, гласъ на протестъ про-
тивъ истинскитъ варвари; на-
шето мълчание въ европейския
свѣтъ се схваща като призна-
ние въ наша вѣрба за всичко
що противникитъ ни припис-
ватъ и като пълно отрицание
на онова що нашия печатъ при-
писва на тѣхъ. Да издигнемъ
гласъ на протестъ, защото бъл-
гаритъ въ Македония очакватъ
да имъ помогнемъ съ що мо-
жемъ; когато не можемъ да
вдигнемъ юмрукъ, нека поне
издигнемъ гласътъ си. Да про-
тестираме, защото гърци и сѣр-
би продължаватъ войната про-
тивъ българщината въ Маке-
дония; да помолимъ „мировтор-
ната и хуманата“ Европа да се
намѣси; да посочимъ най-по-
слѣ, че противникитъ ни да-
ватъ лошъ примѣръ, че пос-
лѣдния заразителенъ, опасенъ.
Българинътъ доказа, че е до
себеотрицание то л е р а н т е нъ
къмъ чужденцитъ, но и той и-
ма душа и сърце; длъжностъ
е на Европа и на нашитъ про-
тивници да прѣдвидятъ какво
би могло да стане ако послѣд-
ваме примѣрътъ на послѣднитъ.
Нека вдигнемъ гласъ за да имъ
посочимъ опасността!

РЕЗОЛЮЦИЯ

Днесъ, 20 ноември 1913 год.,
варненскитъ граждани, крѣвно
възмутени отъ варварското тре-
тиране на пристигналитъ въ
града ни изъ Гърция българ-
ски плѣнници — мѣченици, как-
то и отъ окаянното положение,
въ което ги видѣхме, възму-
тени изобщо и отъ възведенитъ
въ държавна система звѣрства
на гърци и сѣрби спрѣмо всич-
ко българско, — събрахме се
многочислено на митингъ на
площадъ „Независимостъ“, за
да изразимъ съ вопли на сърдце
високъ протестъ срѣщу тѣзи
разбойнишки хайки, които, безъ
срамъ и съвѣсть, непрѣстанно
продължаватъ да гонятъ и
трѣбятъ всичко българско. И
като взехме прѣдъ видъ:

Че всѣкидневнитъ факти по-
твърждаватъ все по-вече же-
стокото унищожение на Българ-
ското плѣме отъ гърци и сѣр-
би; че цѣли български области
сж оплѣнени и опожарени —
градоветъ и селата тамъ днесъ
сж обърнати въ пепелища; че
въ мѣстноститъ, дѣто безправо
е миналъ грѣцки и сѣрбски
войникъ, българитъ, безъ раз-
лика на полъ и възраст, сж
подлагани на най-нечувани и
жестоки звѣрства; въ Солунъ
сж открити подземия, дѣто се
изгезаватъ по най-звѣрски на-
чинъ нашитъ сънародници и
всѣки съзнателенъ и просвѣ-
тенъ българинъ се изпраща на
дивитъ егейски острови, за да
бжде най-яростно — сурово та-
кимъ измѣчванъ; като вземемъ прѣдъ
видъ, че гърцитъ въ свирѣп-
итъ си пориви, изклаха мирното
и беззащитно българско насе-
ление, разсичаха заловенитъ
български ранени войници, про-
биваха имъ главитъ съ гилзи
и хвърляха десетки живи плѣ-

ници отъ грѣцкитъ параходи
въ егейско море, за да прикри-
ятъ тѣхнитъ стѣнания и за-
личатъ тайната на грознитъ
грѣцки неистовства и ужаси;
че народъ, какъвто е грѣцкиятъ
начело на който стои кралъ
крѣволокъ, който публично зая-
вя, че идеалътъ му е да въсхва-
ужасъ и трепетъ къмъ всич-
ки българи, безъ да държи
смѣтка, че позорътъ, който
хвърли той самъ върху Гърция
прѣзъ 1897 и 1898 години би-
де изтритъ отъ величавитъ и
трѣсъчни побѣди на български-
тъ герои; като взехме прѣдъ
видъ, че и днесъ, когато вой-
ната прѣстана, дѣтѣ тѣзи на-
ции водятъ безпощадна война
въ Македония срѣщу нашия
езикъ, книги и черковно-учи-
лищна свобода — не позволя-
ватъ никому да говори бъл-
гарски и да се черкува въ
своята църква, когато тѣхнитъ
сънародници въ нашето царство
радватъ на всички свободи, на
каквито се радва българина;
че робството на което е под-
хвърленъ българина днесъ въ
грѣцко и сѣрбско, е стократно
по несносно отъ турското иго,

РЪШИХМЕ:

1. Отправляме нашето дълбоко
прѣзрѣние къмъ тѣзи чудовища
— нации;
2. Апелираме къмъ просвѣте-
ното обществено мнѣние въ
Европа и неподкупната пре-
са да въздѣйствуватъ за тура-
не край на този цинизъмъ и
варварство — позоръ на XX-вѣкъ
та да се отворятъ вратитъ на
културата и цивилизацията и
цивилизацията и въ заробен-
итъ български земи;
3. Канимъ всички българи
да се солидаризиратъ съ насъ и
сплотени съ всенародната тѣга,
да се съвзематъ за мощно отсто-
яване на народнитъ правдини
и интереси;
4. Настояно молимъ българ-
ското правителство да се за-
стъпи за спиране прѣслѣдва-
нията надъ сънародникитъ ни
въ заробенитъ български земи
да се запазятъ черковнитъ имъ
и училищни правдини и, ако
това не послѣдва, безотложно
да лиши гърци и сѣрби въ
България отъ черкови и у-ща;
5. Упълномощава се бюрото
да даде най-широка гласностъ
на тая резолюция.

гр. Варна 20 ноември 1913 г.

ОСВѢЩАВАНЕТО

парахода „Царь Фердинандъ“

Въ недѣля се извърши освѣ-
щаването на шестия бълг. па-
раходъ „Царь Фердинандъ“. По
качени бѣха формално много
граждани но мнозина отъ по-
каненитъ дезертираха по раз-
ни съображения. Държа се
рѣчь отъ прѣдседателя на пар.
Д-во г-нъ П. Г. Петровицъ и
ние я прѣдаваме така, както
я разбираме:

Днесъ се извършва единъ свѣ-
щень актъ и при успѣхъ на
Бълг. Мореплават. Д-во като
засилва бълг. търг. флотъ още
съ една мореплават. единица,

парахода „Царь Фердинандъ“
Рѣчьта бѣ похвална, но г.
Петровицъ пропусна да каже
едно нѣщо което ние му на-
помяваме:

Съ Парахода „Царь Ферди-
нандъ“ прѣди освѣщаването му
забравихъ да кажа, азъ напра-
вихъ единъ малъкъ гешефтъ.

Прѣда освѣщаването му азъ
го натоварихъ съ солъ и ако г.
А. Илсвѣ който плати на
италианския параходъ на то-
нотъ лв. за докарване на солъ
нис му плащаме 6 лв. на тонъ
и се явява една разлика отъ
7500 лв. т. е. малъкъ гешефтъ
който духовенството освѣт-
а нѣкъ нашитъ редакционни
мишки му ракоплатската.

Провадийско Градско Общинско Управление.

Обявление № 2073

гр. Провадия, 8 ноември 1913 год.

Обявява се на интересующитъ, че обявенитъ съ обяве-
ния № № 1839, 1840 и 1841 н. г. търгове, публикувани въ
Държавния Вѣстникъ брой № № 224 и 238 н. г. по неявява-
не на конкуренти не сж състояха, за това обявява се третъ
търгъ съ съкратенъ срокъ, както слѣдва:

На 2 декември н. г. отъ 2—3 часа 1) Малонадавателъ
ленъ търгъ за доставката 60 каси газъ „Батумъ“ и др. освѣ-
тителни материали, съ първоначална цѣна 900 лева;

2) Отъ 3—4 часа слѣдъ обѣдъ за отдаване на
наемателъ училищната зеленчукова градина отъ 80 декара
за градина или нива, на долния край на града, съ срокъ
3 години, начинающа отъ 1 септември 1913 г. до 1 септ. 1916 г.
Първоначална цѣна 3000 лева;

3) Отъ 4—5 часа сл. об. за отдаване на закупу-
вачъ прихода отъ табли, домина, билиарди, подпечатване карти
за игра и др. съ първоначална цѣна 500 лв.; прихода отъ
варницитъ съ първоначална цѣна 100 лева и прихода отъ
каруцарството съ първоначална цѣна 400 лева, за врѣме отъ
1 януари до 31 декември 1914 год.

На 3-ий Декември н. г. отъ 2—3 часа слѣдъ
обѣдъ за отдаване на наемателъ: общинското здание „Мандра“
съ първоначална цѣна 500 лева; Новата барака до кулата
съ първоначална цѣна 200 л. и вехтата просѣкописна барака
до кулата съ първоначална цѣна 200 лева.

4) Отъ 3—4 часа слѣдъ обѣдъ за отдаване на
наемателъ общинската зеленчукова градина на горния край
на града отъ 100 декара за 3 години, начинающа отъ 1 януари
1914 год. до 31 декември 1916 г. съ първонач. цѣна 4500 лв.

5) Отъ 10—12 часа прѣди обѣдъ за продаване единъ
градски градски говежди бикъ, съ първонач. цѣна 175 лева.

На 4 декември т. г. за смѣтка на Енджекейското
учил. Настоятелство, ще се отдаватъ подъ наемъ слѣднитъ
ниви: отъ 2—5 ч. сл. обѣдъ: 1) Зеленчуковата градина „Зла-
тина“ отъ 45-1 декара за врѣме 3 години, начинающа отъ 1 ян.
1914 г. до 31 дек. 1916 г. съ първоначална цѣна 2000 лева;
2) Зеленчуковата градина „Адитъ“ отъ 41-2 дек. за врѣме три
години, начинающа отъ 1 Януарий 1914 год. до 31 Декември
1916 год. съ първоначална цѣна 700 лева; 3) Училищното
стопанство отъ 5 декара за прѣзъ сѣщото врѣме, съ първо-
начална цѣна 100 лева.

Членоветъ 11—14 отъ закона за общественитъ прѣдприя-
тия сж задължителни за конкурентитъ. — Поемнитъ условия
и др. книжа сж на разположение на конкурентитъ всѣди денъ
за Секретаръ: Ю. Христовъ.

Кметъ: Н. Петровъ.